

Функціонування кластеру забезпечить синергетичний ефект, який дозволить отримати додаткові переваги від об'єднання нефінансових суб'єктів господарювання з кредитно-фінансовими установами, закладами освіти, органами місцевої влади.

Висновки. Відсутність необхідних фінансових можливостей місцевого самоврядування для забезпечення відповідного розвитку сфери озеленення території потребує структурного і комплексного її реформування. Напрямом такого реформування може бути створення кластерних структур, які дозволять збільшити прибуток за рахунок більшого завантаження потужностей, розширення та диверсифікації діяльності підприємств, зниження поточних витрат та залучення додаткових інвестицій на реконструкцію й розширення.

Джерела та література

1. Федотова Ю. В. Шляхи формування, структура та синергетичні ефекти кластерів у зеленому господарстві / Ю. В. Федотова, М. І. Блуд [Електронний ресурс]. – Режим доступу : duan.edu.ua/uploads/bjulleten_2011/13123.pdf.
2. Закон України «Про благоустрій населених пунктів» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2807-15>.
3. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>.
4. Закон України «Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України» [Електронний ресурс] – Режим доступу : (http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE12754.html).
5. Димченко О. В. Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі: аналіз, проектування, управління [Текст] : [монографія] / О. В. Димченко. – Х:ХНАМГ, 2009. – 356 с.

Басараб В. В. – студентка I курсу
факультету економіки та управління
СНУ імені Лесі Українки

Панівська О. В. – студентка III курсу
біологічного факультету СНУ
імені Лесі Українки

Стрішенець О. М. – доктор економічних
наук, професор СНУ імені Лесі Українки

Сучасні методи дослідження економіки

Постановка проблеми. Сфера економічного життя суспільства є надзвичайно складною. Якщо її досліджувати без будь-якого керова-

ного начала, то одержимо не систему знань про економіку, а хаотичне нагромадження не пов'язаних між собою фактів і понять. Щоб визначити систему знань про економіку, потрібно бути озброєними науковими методами, з допомогою яких і можна встановити внутрішні закономірності економіки. Лише застосування правильних, наукових методів дає можливість проникнути у суть явищ.

Мета дослідження. Метою дослідження є пізнання економічних відносин, їх основних підсистем, їх взаємодії та мисленого відтворення цієї взаємодії.

Результати дослідження. Економічна теорія тісно пов'язана з багатьма науками: філософією, психологією, історією, демографією, статистикою, математикою, юриспруденцією. Існує багато різних визначень предмета економічної теорії. Найбільш поширеною і загальновизнаною є формулювання економіки англійським економістом Лайонелом Роббінсом: «Економічна наука – це наука, що вивчає людську поведінку з точки зору співвідношення між цілями і обмеженими засобами, які можуть мати різне вживання». Інші економісти, підкреслюючи її універсальність, відзначають, що це наука про повсякденне життя людей, заробляння грошей та засобів до існування. Г. І. Рузавін і В. Т. Мартинов відзначають, що загальна економічна теорія вивчає економічні відносини в різних системах і типах діяльності. У всякій науці використовується певна сукупність методів дослідження. Ці методи поділяються на: загальні (філософські), загальнонаукові - історичний, логічний, математичний та ін; і специфічні - для кожної галузі науки. В економічній теорії застосовуються два, хоча і протилежних, але взаємопов'язаних філософських метода – метафізичний і діалектичний.

Метафізичний розглядає всі явища розрізнено, в стані спокою і незмінності. Це необхідно в тих випадках, коли аналізується якась частина системи окремо або з'ясовується внутрішня структура господарських відносин. Також поступають, наприклад, при класифікації типів власності, форм організації господарства, функцій грошей, типів ринків, форм заробітної плати.

Економічна теорія повніше відображає дійсність, коли бере на озброєння діалектику – вчення про найбільш загальні закономірності становлення і розвитку всіх явищ природи, суспільства і мислення. Німецький філософ Георг Гегель (1770–1831) – творець систематичної теорії діалектики, центральне місце в цій теорії відводив суперечності.

Діалектичний метод відображає суперечності в їх нерозривній єдності. Це дозволяє на практиці уникати односторонніх і помилкових рішень, об'єднувань в цілісність, здавалося б, непокєднувані явища. Це, зрозуміло, в повній мірі відноситься до реальної господарської діяльності [1]. Але все ж таки найважливішими з методами економічної теорії є: аналіз, синтез, індукція, дедукція, аналогія. Тому вони потребують свого розгляду:

– аналіз – це такий метод пізнання, який передбачає поділ цілого на окремі складові частини і вивчення кожної з цих частин;

– синтез – це метод пізнання, заснований на з'єднанні окремих частин явища, вивчених у процесі аналізу, в єдине ціле;

– індукція – метод пізнання, що базується на висновках від приватного до загального;

– дедукція – метод пізнання, що передбачає висновки від загального до конкретного;

– аналогія – метод пізнання, що передбачає перенесення властивостей з відомого явища чи процесу на невідомі [2].

Висновки. Отже, дослідження економічної теорії здійснюється багатьма методами. Результатом їх застосування, як і в інших науках, є створення категорій та законів. Економічна категорія – логічне поняття, що відображає в узагальненому вигляді певні сторони або процеси економічного життя суспільства. Вона відображає родові ознаки економічних явищ. Прикладом таких категорій є товар, ціна, гроші, капітал, прибуток, витрати виробництва тощо. Категорії істинні доти, поки існують економічні явища, які відображаються в категорії. При відмиранні таких явищ зникає і потреба в економічних категоріях, оскільки вони будуть неправильними.

Джерела та література

1. Павлов К. В. Стан та перспективи інвестиційного розвитку міста Луцька / К. В. Павлов, М. О. Величко // Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки. Серія: економічні науки. – 2011, № 22 (№ 219). – с. 25–30
2. Стрішенець О. М. Економічна теорія: [навч. посібник для студ. вищ. навч. закл.] / О. М. Стрішенець, Л. В. Єлісеєва, В. І. Ліщук – Луцьк: СНУ ім. Лесі Українки, 2014-240 с.